గుండె నిండిన వేళ

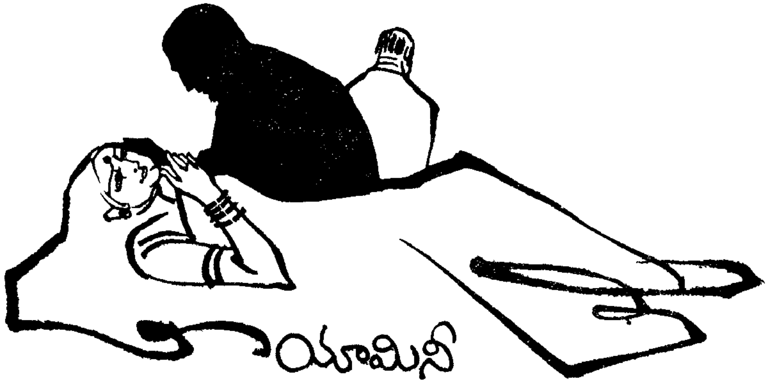

యామినీ సరస్వతి

తన చుట్టూ నించున్న వారి వైపు చూసింది రుక్మిణీదేవి.

అందరి ముఖాల్లో ఆందోళన, దుఃఖ వీచికలు. గుండెని రెండుగా కోసేస్తోన్నట్టు పడుతోన్న ఆందోళన

"రుక్కూ!" మంచం పై కూర్చుంటూ పిలిచాడు పరమశివం. ముప్పై సంవత్సరాలు కలిసి చేసిన దాంపత్య స్నేహ పరిమళం ఆ కంఠంలో ధ్వనించింది. వియోగవేళలో పలికే అపశ్రుతిలోని విషాదం మనస్సుని కదలించింది. ఎదలోపల సన్నని సితారాధ్వని లాంటి దుఃఖ సంగీతం.

కాఫీ పిలుపుకోసం ఎదురుచూస్తున్న రుక్మిణి మనస్సు ఆపిలుపుకి స్పందించ లేదు. ఆమె కళ్లు మళ్ళీ ఓమారు అందరినీ పరీక్షగా చూశాయి. తను కోరుకున్న ముఖం లేదు. తన మనస్సు ఎన్నుకున్న మనిషి కనిపించలేదు. తన ఎద తపించే ఆ చూపు తన చూపుతో కలవటం లేదు ఆమె కళ్లు మూసుకుంది.

గుండెల్లో ఏదో కదలిక. ఏవో జ్ఞాపకాలు

"మినీ!"

కొండలు కోనలు అడవి సంగీతంతో ప్రతిధ్వనించినట్టు ఆ పిలుపుకి ఆమె శరీరంలోని రక్త రేణువులన్నీ ప్రేమతో తడిసిపోయాయి. 'ఊ' అంది

జీవన సంగీతం పలికినట్టు.

ఆమె చేతిని మెల్లగా స్పృశించా డతను. సన్నజాజి తీవకి తొలిసారిగా పూసిన మొదటి పువ్వుని ముట్టుకున్నంత మృదువుగా. ప్రేమగా నరాలన్నీ చిక్కు విడిన దారపు పోగుల్లాగా ప్రేమ ప్రవాహంతో నిండిపోయాయి.

"రఘూ!"

అద్దంలా ప్రతిబింబించే ఆమె హృదయం నించి వెలువడింది.

'ఎలా బ్రతుకుతున్నాం మనం! శరీరం రెండుగా విడిపోయినట్టు. వీణ రెండు ముక్కలైనట్టు.'

అతని పెదాలపై ఆమె తలిరాకు కొంపం వంటి అంగుళి కదలాడింది. 'వద్దు. మనకి వియోగం లేదు. అలా అనద్దు.' అతని తొడపై తల ఆన్చుతూ అంది. సింహాసనంపై విశ్రాంతి తీసుకున్నట్టుగా వుంది

గుండె ప్రశాంతంగా వుంది రక్తం నెమ్మదిగా ప్రవహిస్తోంది శరత్ కాలంలో తేరుకున్న జీవప్రవాహం లాగా వలపువాగు

'ఎలా వుంది ఈరోజు కండిషన్'

ఆమె కళ్లు తెరిచింది. మదిలో మెదిలే జ్ఞాపకాలు మళ్ళీ చెదిరాయి. డాక్టరు పరీక్ష చేస్తున్నాడు పరమశివం ఆత్రంగా, ఆరాటంగా అడుగుతున్నాడు. చుట్టూ వున్న అందరి కళ్ళలో అదే భావం.

'ప్చ్!' అంతు పట్టటం లేదు. శరీరంలో ఏ శక్తీ లేదు. ఏ క్షణంలోనో ఎన్నడో యీ గుండె ఆగిపోయి వుండాలి. కానీ ఏదో బలమైన శక్తి ఆపుతోంది ఎవరి కోమో ఈ ప్రాణాలు నిలిచి ఎదురు చూస్తున్నాయి. ఆమె యిష్టపడే వ్యక్తి ఎవరైనా రావాలా? అంతే! అంతదాకా యీ యాతన తప్పదు.'

డాక్టరుగారి మాటలు ఎవరికీ అర్థం కాలేదు.

పరమశివం గారి ముఖంలో నరాలు కదిలీ కదలని చలనం. దవడ కండరం బిగిసీ బిగియకుండా ఆగింది.

ఆయనేం సమాధానం చెబుతారో అని 'ఆశగా' వుందామె.

ఆయన జవాబివ్వలేదు.

ఆమె మళ్ళీ కళ్లు మూసుకుంది.

'మినీ!'

'అలా పిలుస్తారేం! లోకంలో అంతా రుక్మిణిని రుక్కు అంటారు. దేవీ అంటారు. మీరేమిటిలా.'

'నా ప్రత్యేకమైన దేవతాహ్వానం — అనంతకోటి నామాల్లో ఒకటి కాదు.'

'ఎందుకింత ఆరాధన!'

'అది నాకేం తెలుసు. నిన్ను చూసిన తొలి క్షణంలోనే నీ పాదాలకి వందనం చేశాను. నీ అందానికి అభినందన చెప్పాను. నీ ప్రేమ కసారాల్లాటి కనుబొమ్మకి నీరాజనం పట్టాను.'

'అంతా మీ భావనలోని రమ్యత-'

'ఉహూఁ నీ గొప్పదనం- ఒక దేవత ఒక మనిషికోసం మానవ రూపంలో వచ్చింది- అనుగ్రహించింది- వలపు గ్రహించింది-'

'మనం యిలా కలుసుకుంటామనుకోలేదు. ఎన్నడూ యిలా తప్పిపోయిన ఆ జీవితనేస్తం కనబడతాడనుకోలేదు- రుతువై పోయాక వర్షం వచ్చినట్టు-'

'మినీ- అతని కంఠంలో ఎనలేని తృప్తి- నేను జీవితంలో తల్లి ప్రేమ ఎరగను- నిన్ను చూశాక జగన్మాతని దర్శించినట్టు అనుభూతి చెందాను- నీ లాలనలో తరించి-'

సిగ్గుతో తలవంచుకుందామె.

'మినీ- నాకు అక్కచెల్లెళ్ళు లేరు. ఆరేడు జన్మలుగా సోదరిప్రేమ తెలియని వ్యక్తికి అది లభించినట్లయింది· ఆ ప్రేమనంతా అలాగే వర్షించాలని వుంది-'

ఆమె కళ్లు శారదాకాశంలో విరిసిన జాబిల్లి జంటలయ్యాయి

"నాకు కూతురుంది ఆమెని నీలా పెంచాలి నీ ధైర్యం, నీ తెలివి, నీ ఆలోచన, అన్నీ నీలా-'

'వద్దు రఘూ- నా శాప జీవితం మాత్రం వద్దు-'

'మనం ఉత్తమ స్నేహితులం నాకింతవరకూ యీ ఆత్మీయత ఎక్కడా లభ్యం కాలేదు. నీవు నా తల్లివి- నా చెల్లివి- నా దేవతవి- నా కూతురివి- నా సర్వస్వానివి-'

'నీవే తల్లివి తండ్రివి . నిజముగ స్వామీ-' మెత్తని కంఠంలో లోగొంతుకలో మధుర మధురంగా చదివింది-

'అవును-'

'నాన్నా-' పరమశివం పిలిచాడు. రుక్మిణి ఊహలు మళ్ళీ చెదిరిపోయాయి కళ్లు తెరిచింది

తండ్రి పిలుపుకి మురళి దగ్గరగా వచ్చాడు డాక్టరు వెళ్ళిపోయాడు. కోడలు, మనవలు, మనవరాళ్ళు, కూతురు, అల్లుడు అంతా అవతలి గదికి వెళ్ళిపోయారు వారం రోజులుగా ఇదే జరుగుతోంది సీరియస్‌గా వుందని టెలిగ్రాం యిచ్చాడు పరమశివం అంతా వచ్చారు. అంతదాకా ఒక పూవులో రెండు దళాలపై విడివిడిగా వుండే బొమ్మల్లాగా అంతఃగృహంలో కలసి వున్నా ఎవరికి వారుగా వున్నారిద్దరూ. ఇప్పుడు మళ్లీ జన సందోహం. బంధువుల కదలికలు, ఇల్లంతా సందడి.

'ఏమిటి నాన్నగారూ,'

'టెలిగ్రాం యిస్తావా?'

'ఎవరికి నాన్నగారూ,'

పరమశివం భార్యవైపు చూశాడు. పాతిక సంవత్సరాలుగా చూసే చూపే- అయిష్టత- కోపం- అసూయ ప్రతి

తించించే చూపులు. రుక్మిణీదేవి కళ్ళల్లో ఆ భావాలని చదివిన పరిచయం.

'అతనికే. రాఘవరావు. ఎస్టేట్ ఆఫీసర్ ...'

మురళి ముఖంలో కండరాలు కదిలాయి. అదే అయిష్టత అదే కోపం అదే అసూయ. అచ్చం పరమశివం ప్రతిబింబం మురళి రూపులోనే కాదు మనస్సులోనూ. ఈ కుటుంబం ఇంతే. అనుకుందామె

ఆమె కళ్లు మూసుకపోయాయి.

'లోకం ఏమనుకుంటుంది?'

'లోకం ఏ . అనుకోదు. దానికేం తెలుసు?'

'మినీ. నాతో వచ్చేస్తావా?' ఇంట్లో శతాబ్దాలుగా ఖాళీగా వున్న పూజా మందిరంలో దేవీ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్టించు కోవాలని తపస్సు చేస్తూ ఫలించి కోరిక కోరినట్టుగా అడిగాడు.

'ఏ జన్మలో ఏ పాపం చేసుకున్నానో. మీకు దూరమై యీ బతుకు లాక్కొస్తున్నాను వద్దు, మళ్ళీ ఒకరికి అన్యాయం చేసి. పాపం మూటకట్టుకోనా?'

నిట్టూర్చాడు అతను

'రఘూ! నాదొక్కటే కోరిక. చివరి ఘడియల్లో నీ ఒడిలో తలదాచుకుని నీ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ నా చూపులు నీ చూపులతో కలసిపోయి ప్రాణం ఆవిరై పోవాలి. అప్పటికి ఇద్దరికి వయసై పోయి వుంటుంది. మనవాళ్ళకి ఎవరికీ అనుమానాలు వుండవు. విషపు చూపులు చూడరు.'

'మినీ. ఎక్కడున్నా ఎలా వున్నా యీ నీ కోరిక తీరుస్తాను. బతుకు పంచుకోలేక పోయినా చావునయినా పంచుకుందాం'

'రఘూ! యీ మాట నిలుపుకోవాలి.'

పద్మదళంలాటి ఆమె చేతిలో చేయి వేశాడు.

'ఎన్ని జన్మల బంధం ఇది'

'మనకి వియోగం ఎక్కడిది మినీ.' అతనొక్క క్షణం ఆగేడు. "నీవులేని ఊహ లేదు నిన్ను ఊహించని క్షణం లేదు. ప్రతిదానికీ నీ తీపి తలపు. ఎంత పోగొట్టుకున్నాను' తెలిసిన బాధ. అయినా ఈ మనస్సు- ఈ మమత. ఈ గుండె చప్పుడు నాదే అన్న తృప్తి. రాక్షసులతో జీవిస్తోన్నా దేవతాభావన అమరమవుతున్నది.'

'చాలు రఘూ!'

'టెలిగ్రాం యిచ్చి వస్తాను' మురళి పాదాలు కఠినంగా నేలని తాకుతూ కదలుతున్న శబ్దానికి కళ్లు విప్పింది రుక్మిణి.

"రుక్కూ!"

ఏ భావమూ ప్రకటించని చూపు. పాతికేళ్లుగా అలాగే చూస్తోంది. ఎన్నడూ అసంతృప్తి ప్రకటించలేదు.

కానీ ఆ మనిషికి తృప్తిలేదని తెలుసు. దేనికి అడ్డు చెప్పలేదు. కానీ దేన్లోనూ యిష్టంలేదని తెలుసు. శత్రువులు జీవితం పంచుకున్నట్టుగా బ్రతికారు ఇద్దరూ- ఇది ఎందరికి తెలుసు-

"టెలిగ్రాం యివ్వటానికి మురళి వెళ్ళేడు-"

రుక్మిణి అదోలా చూసింది నమ్మీ నమ్మని స్థితి

"రాఘవ గారికి-"

ఆమె కళ్లు మూసుకున్నది.

ఎదలో తీపి తలపులు సంగీత ఝురులు .. ప్రణయ సాగర సంగమవేళలో పరువులెత్తే నదీ కన్య పరవళ్లు

"రాఘవా! ఇంత నిర్మోహమైన మోహం- ఇంత నిర్మలమైన ప్రేమ- ఇంత నిస్వార్థమైన ఆరాధన- ఎన్ని జన్మల తపఃఫలితమో! నేను అదృష్టవంతురాలిని-"

"మినీ!" అతని గొంతు ఆర్ద్రమైంది "ఇది యిది . ఒకరికి చెపితే తెలిసేది కాదు వెన్నెల చల్లదనం- పూల కమ్మదనం- వలపు తీయదనం- ఇవన్నీ అనుభవ పరిమళాలు-"

"రఘూ! నేను జాబ్ వదిలేస్తున్నాను....నీకు ట్రాన్స్‌ఫర్ అవుతుంది కదా!" ఆమె కంఠం రుద్ధమైంది. "మన వృత్తి అందరిలా కాదు. డెడికేటెడ్‌గా లేకపోతే ఎన్నో ప్రాణాలు పోతాయి-"

"మినీ!-" అతని కంఠం రుద్ధమైంది "నా వల్ల ఎన్ని బాధలు-"

అతని మాటలు పూర్తి కాలేదు ఆమె దీనంగా చూసింది. "ఇది బాధా. నాకు ఈ జన్మలో భగవంతుడు ప్రసాదించిన వరం! నిన్ను చూసేదాకా నేనేం పోగొట్టుకున్నానో తెలీలేదు. నిన్ను చూశాక నాకెంత సౌభాగ్యం దక్కిందో తెలుసుకున్నాను. రఘూ! మనల్ని లోకం కొలతలలో కొలవద్దు వేం వాకిళ్ళు తెరుచుకొని గుండె ఎదురు చూసింది నీ కొలువు కోసం. శతపత్రాల్లాగా యీ కళ్లు విరిసేది నీ చూపు కోసం అంతే!"

"మినీ-" ఆమె వైపు ఆర్తి ఆరాధన అనురాగం నిండే కళ్ళలో చూస్తూ అన్నాడు. "మళ్ళీ మనం ఎప్పుడు కలుసుకుంటామో! చివరి చూపులకోసం తప్పక వస్తాను. అంతదాకా నువ్వు యీ గుండెల్లో సజీవ మూర్తిగా వుంటావు మనకి వియోగం లేదు, విరహం లేదు."

"ఒక పాట"

"పాడు మినీ . . ఎప్పుడూ నీ పాట నా చెవుల్లో చల్లని సంగీతం వినిపించేలా పాడు. . ."

అతని ఒడిలో శయనించింది ఆమె.

ప్రశాంతమైన కాసారంలా వుంది మనసు. పదాంభరాలు మృదుపరిమ ళాలని వెదజల్లుతున్నట్టుగా అంతరంగ తరంగాలపై వలపు వాసనలు విరజిమ్ము తున్నట్టుగా పాడింది.

"మినీ-"

"రఘూ! ఇలా మరణించాలి నేను"

"రుక్మిణీ"

చప్పున కళ్ళు తెరిచింది. తపోభంగ మైన యతిలా చూసింది. ఎదురుగా.... సోదరుడు ...

"ఎలావుంది?"

జవాబు చెప్పలేదామె ఆమె కళ్లలో నిరాశ .. తాను ఎదురు చూస్తున్న రూపం కోసం నిరీక్షణ

ం ం ం

రెండు రోజులు గడిచాయి. లోగడ గడిచిన ఎన్నో రోజుల్లాగే డాక్టర్ వస్తు న్నాడు ఇంజక్షన్లు ఇస్తున్నాడు. మాత్రలు మింగిస్తున్నాడు. టానిక్కులు గొంతుద్వారా జారిపోతున్నాయి. పరి స్థితిలో మాత్రం మార్పు లేదు. పరమ శివం, మురళి, సారధి, కోడలు, కూతురు, మనవలు, మనవరాండ్రు అంతా ఎవరి ధోరణిలో వాళ్ళు

కాఫీలు, టీలు-టిఫిన్లు, భోజనాలు, నిద్రలు ... చర్చలు ...

రుక్మిణీదేవి మాత్రం శ్రీరాముడి కోసం శబరిలా నిరీక్షిస్తోంది. ఆమె మనస్సు క్షణమే యుగమై వలపే వగపై బ్రతుకే సగమై అతని 'రాక' కోసం నిరీక్షిస్తోంది.

"వస్తాడు.... తప్పక వస్తాడు.... ఇన్నేళ్ళు గా ఆ రాక కోసం ఆ మనిషి కోసం ఆ మనసు కోసం ఎదురు చూస్తోంది తను. పిలుపు అందటం లేదా! యీ టెలిగ్రాములూ, యీ ఉత్త రాలు, యీ ట్రంక్ కాల్స్ యివేవీ తమ మధ్య అక్కర్లేదు. మనస్సులో తను చేసే తపస్సు - తన పిలుపు-అవి చాలు.

తప్పక వస్తాడు.... ఇన్నేళ్ళ యీ నిరీక్షణకి ఫలితం కావాలి .. అతని ఒడిలో శాశ్వతంగా శయనించాలి..

వచ్చే జన్మలో యీ బంధాలు-యీ అడ్డు - యీ అవరోధం ... యివేవీ వుండవు. తను భగవంతుడితో పోరాడు తుంది అతనికోసం - అతని కోసమే జన్మిస్తుంది భావం, భాష, గీతం, సంగీతం, జీవం, జీవితం; మనువు, మనసు కలిసేలా కలిసిపోతారు

ఇదీ దాంపత్యమంటే - దంపతు లంటే వీళ్లు అన్నట్టుగా జీవిస్తారు. ఒక రూపం రెండు శరీరాలు అయినట్టుగా, ఒక ఆత్మ స్త్రీ పురుషులుగా జన్మించి నట్టుగా కలిసి మెలసి బ్రతుకుతారు.

తమకి పోలిక లేదు. వుండదు. వుండబోదు. తాము తామే - తమ కల

యికే కలయిక - తమ జీవనమే జీవనం - తమ ప్రేమే ప్రేమ....

"రుక్కు"

ఊహలు చెదిరిపోయాయి.

"ఎప్పుడూ యింతే" అనుకుందామె.

"అటు చూడు - ఆయనొచ్చారు"

సూర్యబింబం వైపు ప్రొద్దుతిరుగుడు పువ్వు తిరిగినట్టు చప్పున చూపులటు మళ్లేయి.

"రఘూ" పెదాలు కదిలాయి.

"మినీ" పెదాలు అస్పష్టంగా కదిలాయి.

ఆమె చేయి చాచింది. చేయి కలిపాడు అతను. ఒక్క జన్మబంధమైన స్పర్శ.. పరమ శీతలమైన స్పృహణీయమైన స్పర్శ.

ఇన్ని రోజులుగా నోట మాట లేదు. ఇపుడు స్పష్టంగా బాగా మాటాడుతోంది ... మంచంపై కూర్చున్నాడు రాఘవ పరమశివం ముఖంలో గంటు పెట్టినట్టు అతను బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

"రఘూ! నీ మాట నిలుపుకున్నావు. నా చివరి క్షణాల్లో వస్తానని నా కిచ్చిన మాటకి కట్టుబడ్డావు. నా జన్మ ధన్యమైంది. ఇన్నాళ్ళూ ఈ ప్రాణాలు నీ కోసమే నిలిచాయి"

"మినీ" ఆమెను చూస్తూ పిలిచాడు యాభై వసంతాలు గడిచిన శరీరం అయినా పాతికేళ్ళ పరువం కనిపిస్తున్నది. తలలో ఒక వెంట్రుకైనా నెరవలేదు ముఖంలో ఒక ముడతైనాలేదు కళ్లు స్వచ్ఛంగా ప్రేమకాసారాల్లా - పెదాలు అందులో పూచిన మందారాల్లా ఎలా నిలిచింది యిన్నేళ్లీ యవ్వనం ... వయస్సు అక్కడే ఆగిపోయినట్టు - వలపు సితార జీవన గీతం పాడుతున్నట్టు-

"రఘూ" ఆమె పిలిచింది మళ్ళీ ... "ఇన్నేళ్లు యీ బతుకుతో రాజీపడ్డాను. ఆయన కోసం, కూతురి కోసం, కొడుకు కోసం బతికేను. ఇపుడు నా కోసం మరణిస్తాను . నా కోరిక కోసం కన్ను మూస్తాను."

"మినీ" అడ్డు తగిలాడు అతను ...

అంతలో పరమ శివం, మురళీ, ప్రేమ లోపలికి వచ్చారు అతనలాగే కూర్చున్నాడు.

"శివా-" భర్తని పిలిచిందామె "ముప్పై సంవత్సరాలు నిన్నిలా పిలవలేకపోయాను. అది నా తప్పుకాదు.... నా మనస్సుని స్పందింప చేయలేని నీ దోషమది. మురళీ! నువ్వూ కన్నతల్లిని నన్ను బంధనాల్లో వుంచావు ప్రేమ కూడా అంతే. నన్ను అర్థం చేసుకో

లేదు. నేనేనాడూ నా మనస్సు విప్ప లేదు అందుకు మీరు అవకాశం కల్పించలేదు"

"రుక్కూ"

"అదిగో-ఆ పిలుపే నాకిష్టం లేదు ఆ మాత్రం కూడా మీరు గ్రహించ లేదు ఎప్పుడూ మీకు మీ లా, మీ ప్రాక్టీసు- మీ క్లయింట్స్"

"చూశారా" రాఘవవైపు చూసి అన్నాడు పరమ శివం "నేను ఆమె దృష్టిలో దోషిని"

"ఊహూ- నా మనస్సుని చంపిన హంతకులు"

"అమ్మా"

"మీకు తెలియదు-మీరేం చేశారో- భర్తని, కన్నవాళ్ళని ప్రేమించలేక పోయాను- అదృష్టం కొద్దీ ద్వేషించ లేదు - ఏ స్పందన లేకుండా జీవిం చాను"

"చూశారా! ఎలా మాటాడుతుందో. ఇప్పుడు నన్ను- నన్ను దోషిని చేస్తు న్నది "

"అది సంధి ప్రేలాపన నాన్నా!"

మురళి మాటలకి నవ్వింది ఆమె

"అదిగో- మీ స్థాయి అది అంతే"

"సర్" పిలిచాడు రాఘవ. "ఆమె ఒక రసమయి- ఒక రాగవాహిని- ఒక ప్రేమమూర్తి - ఆమె మనస్సు రస గంగాధరం"

"ఒట్టి శృంగారమయం"

"అవును-అలంకారమయం"

"ఊహూఁ 'అలంకారప్రాయం"

ఆమె పెదాలు విచ్చుకున్నాయి

"రమూ! ఆయనతో మాటాడకు - ఆయన స్థాయి అంతే నేను ప్రయ త్నించి మార్చలేకపోయాను. సాధ్యం కాలేదు నీవు వాదనతో మార్చగలవా!

ఊషర క్షేత్రంలో పన్నీరు కురిసినా, కన్నీరు కురిసినా వ్యర్థమే"

రాఘవ మాట్లాడలేదు.

"రాఘవగారూ! ఇంత కంటే ఘోరం వుంటుందా "

"పరమశివం గారూ! ఒక జీవిత కాలం గడిచిపోయింది ఆమె మనసు నిత్యాగ్నిగోళంలా దహించుకపోయింది పోనివ్వండి ఈ చివరి ఘడియల్లో నయినా ఆమెని ప్రశాంత గా వెళ్ళిపో నివ్వండి"

పరమశివం మాట్లాడలేదు. భార్య వైపు చూశాడు

అదే సమయంలో రాఘవ అటు చూశాడు అతనికి ఒక మహారాణి మరణశయ్యపై వున్నట్టు అనిపించింది ఒక దేవతామూర్తి అవతారం చాలించ బోతున్నట్టుగా వుంది ఎంత వారికైనా మరణం తప్పదు అయినా మరణం లోనూ ఇంత హుందాతనమా?

"రఘూ!"

అతనామె దగ్గరికి వెళ్లేడు.

"కూర్చో"

మంచంపై ఆమె తలవైపు దగ్గరగా కూర్చున్నాడు.

"ఇలా జరుగు - దగ్గిరగా రా!"

అతని ఒడిలో తల పెట్టుకున్నది. సింహాసనంపై కూర్చున్న అనుభూతి ...మె ముఖంలో కనిపించింది"

"నాకు పాడాలనిపిస్తోంది-"

అతనామెనే దీక్షగా చూస్తున్నాడు

"రఘూ! యీ సంఘం కట్టుబాట్లతో ...నం దూరంగా బ్రతికేం ఈరోజు ...జీవితానికి ఆఖరి రోజు మళ్ళీ పరి...త్తే రేపటి జీవితయానంలో నీ తోడు ...వాలి. నీ నీడ కావాలి నువ్వు జోడు ...వాలి."

"మినీ-" ప్రేమగా పిలిచాడు. 'భగ...ంతుడు ఎంతో దయామూర్తి- మన ...రిక తీర్చాడు. తీరుస్తాడు-"

"మరుగేలరా ఓ రాఘవా!"

ఆమె పెదాలు విచ్చుకున్నాయి ...ండె వేణుగానం పాడుతున్నది వలపు ...సంతమైంది. వధువ మధుమాసమైంది

"అన్ని నీ వనుచు నే అంతరంగ ...మన- తిన్నగా వెదికి తెలుసుకుంటి ...య్య- నిన్నెగాని మదిని ఎన్నజాల ...రుల-"

నరాలన్నీ శ్రుతులై పాడుతున్నాయి-

"మరుగేలరా ఓ రాఘవా!"

"మినీ!"

"రాఘవా!"

ఆమె చూపులు అతని చూపులతో లయించాయి అతని ఊపిరిలో ఆమె ఊపిరి కలిసిపోయింది. అతని చేతిలో ఆమె చేయి కలసిపోయింది

ఆ చూపులు అలాగే నిలిచాయి

ఆ ఊపిరి అలాగే నిలిచిపోయింది.

ఆ చేయి అలాగే బిగుసుకుంది.

అది ప్రకృతి ఓడిపోయిన క్షణం, భగవంతుడు అనుగ్రహించిన క్షణం.

మనసా వాచా ఏకీకృతమైపోయిన రెండు ఆత్మలు కలసిన దాంపత్యం వెల్లివిరిసిన మధుర క్షణం

'రుక్మిణీ'- పరమశివం గాబరాగా పిలిచాడు.

ఆమె అతని పిలుపు కందని దూరంలో పయనిస్తోంది

'రఘూ!' గారు- తట్టి పిలిచాడు పరమశివం

దబ్బున పడిపోయాడు రాఘవ. అతను ఆమె కలసి సుదూర తీరాల్లో పయనిస్తోన్నారు ఇన్నేళ్లు కలసి జీవించలేని, కలసి మాటాడకూడని, కలసి నడవలేని 'వాళ్లు' కలసి పయనిస్తున్నారు

మురళి, ప్రేమ గొల్లుమన్నారు.

ఒకే క్షణంలో ప్రాణాలర్పించిన వాళ్ళ ప్రేమకి నిర్ఘాంతపోయాడు పరమశివం నివ్వెరపోయి నిల్చున్నాడు

"ఎన్నినాళ్ళకీ బ్రతుకు పండెనో ఎక్కడో రేడియోలో మంద్రస్థాయిలో వినిపిస్తోంది.

★